

*Dokud síla, hled' me díla,
by památka po nás zbyla.*
František Petera Rohoznický

BÍLÁ KŠILTOVKA

K nám do Bělohradu jezdí již čtyřicet let. Do lázní, za hezkou krajinou a milými lidmi, jak on každoročně říká. Někdy přijede i jaksí mimo lázeňský pobyt. Jen tak, vlakem z Nymburka, kde bydlí, přes Osek, Chlumeč, Ostroměř. Vyrazí zkontrolovat „svůj“ Bělohrad, pokecat na tenise či v hospodě s kamarády, projít se romantickou Bažantnicí. Na chvilku si sedne na lavičku u staré chaloupky, bývalé tenisové klubovny a vrátí se zpátky do let, kdy hrál na jednom z prvních Memoriálů Lud'ka Kučery. Třiasedmdesátiletý bývalý učitel češtiny a tělocviku na základní i střední škole. Později dělal i deset roků plavčíka v nymburském bazénu a s kolegou naučili plavat až tři tisícovky dětí, rok co rok. Pro mě dnes ohromný počet malých žáků plavání.

Miloš Fišera

Na hlavě elegantní sněhově bílou silonovou kšiltovku, křížem prošívanou, opatřenou vložkou. Tu kšiltovku má dobrých pětatřicet let. O něco míň než bělohradských lázeňských jar. Nosí ji skoro pořád. Patří k němu, jako patří podobné pokrývky hlavy k jazzmanovi Stivínovi či k mimovi Borisu Hybnerovi. Mezi Stivínem, Hybnerem a jím je však drobný rozdíl. Pánové umělci neodkládají své hučky ani ve společnosti, snad dokonce i s pokrývkou hlavy spí, to však není ověřené. Miloš Fišera tak nečiní, není přeci uznávaným umělcem.

Tuhle bílou kšiltovku mu šila kdysi moje máma. Miloš Fišera je vlastně taková chodící reklama dobré řemeslné práce. I když před lety musel ve spolupráci s manželkou provést menší generálku kšiltovky. Ta však dnes, po šílených letech, vypadá stále jako nová. Máma tehdy šila spoustu podobných kšiltovek. Černé s bílými módními pruhy, tmavomodré, hnědé i bílé, jak si

zákazník přál. Pevně věřím, že žádná z těch kšiltovek nevydržela tak dlouho jako ta nymburského Fišery.

Nedávno mi paní Mirka Patková s Annou Tomkovou říkaly, že bez nových dámských kloboučků, huček a smutečních závojů paní Čelišové, tehdy vlastně ještě Petroušové, by se v Bělohradě neobešlo žádné Boží tělo, pořádná svatba i pohřeb.

A bez bílé kšiltovky by se neobešel lázeňský či kamarádský pobyt Miloše Fišery v našem městě.

